

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Луковит, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛУКОВИТ в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЕНЦИСЛАВ СТ. ВЪЛЧЕВ**

при участието на секретаря **Н.П.Х.**

като разглежда докладваното от **ВЕНЦИСЛАВ СТ. ВЪЛЧЕВ** Гражданско дело № 20234320100372 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод подадена искова молба от **И. Т. И.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, чрез адв. **Р. М.**, против **П.К. „З.П.“**, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, с която е предявен иск с правно основание чл. 344 от КТ.

В исковата молба са изложените твърдения, че ищцата е била в трудовоправни отношения с ответната кооперация, като с писмен договор № *** от 23.11.2022 г. на основание чл. 67, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 70, ал. 1 от КТ е назначена на длъжност продавач-консултант, с код по НКПД 52232001, с основно месечно трудово възнаграждение 710.00 лева. Срокът на договора е за неопределено време, със срок на изпитване три месеца и място на работа - с. ***. При изпълнение на трудовите задължения ищцата е била прецизна и лоялна към работодателя, и са сключили допълнително споразумение *** от 01.01.2023г., на основание чл. 118, ал. 3 от КТ, като с последното са се споразумели, че срокът на договора е за неопределено време и месечното възнаграждение ще е в размер на 780 лева.

Твърди се, че ищцата стриктно е изпълнявала задълженията си като е работила в магазин в с. *** заедно с още една продавачка. Като работник не е имала никакви нарушения на трудовите задължения и по никакъв начин не се облагодетелствала от ответната кооперация или да ѝ е причинила някакви щети. Ползвала е отпуск от 25.01.2023г. до 14.02.2023г. С оглед естеството на работата е обмисляла прекратяване на трудовите правоотношения, като през месец май 2023г. е извършена ревизия на обекта, в който е работила ищцата **И. Т.**, но според ответната кооперация са установени липси на материални ценности при извършената ревизия. Твърди се, че дори да са налице действително липси, те по никакъв начин не са причинени от **И. Т.** и тя не е допринесла за тях, след като в обекта е работило и друго лице. Твърди се, че от работодателя не са представени никакви доказателства, още по-малко безспорни, с които да се установи, че ищцата е допринесла за установената липса на материални ценности, като вменияването ѝ на подобни действия противоречи на начина ѝ на работа и е в разрез с обективната истина. Не е истина и не може да се установи, че **И. Т.** е причинила твърдените липси и поради тази причина, ищцата не може да приеме трудовото ѝ правоотношение с кооперацията да се прекратява на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от Кодекса на труда, а именно поради липса на стоково-материални

ценности при извършена ревизия на 12.05.2023г., за което обстоятелство е издадена Заповед № *** от 15.05.2023г., подписана от председателя на кооперация и съгласувана с главния й счетоводител. Счита се, че заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е неправилна и незаконосъобразна, тъй като не са налице никакви доказателства, ищцата да е причинила липси на стоково материални ценности и те да са установени като извършени от нея, при направената на 12.05.2023 г. ревизия.

На основание изложеното и съгласно чл. 344, ал. 1 от КТ се отправя искане до съда да постанови решение, с което:

1. Да признае уволнението на ищцата И. Т. И. от ответника П.К. „З.П.“ с ЕИК *** за незаконно и постанови неговата отмяна - като съдът постанови работодателят П.К. „З.П.“ да извърши поправка на основанието за уволнението, вписано в трудовата книжка ищцата и всякакви други книжа, където е отразено това основание.

2. Да осъди ответника П.К. „З.П.“ с ЕИК ***, да заплати на ищцата обезщетение в размер на brutното й трудово възнаграждение, за времето през което е останала без работа поради уволнението - 15.05.2023г. до влизане в сила на съдебното решение за възстановяване на същата работа, заедно със законовата лихва върху тези обезщетения.

В депозирания писмен отговор от ответника чрез адв. Б. Л., е заявено становище за недопустимост и неоснователност на предявените искове.

Твърди се, че съгласно разпоредбата на чл. 358, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда исковете по трудови спорове за прекратяване на трудово правоотношение се предявяват в двумесечен срок. В процесния случай Заповед № ***/15.05.2023г. за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата с ответното дружество-работодател е изготвена и връчена на същата на дата 15.05.2023г., а исквата молба /вх. № 2740 от 17.07.2023г./ е депозирана в Районен съд - Луковит на дата 17.07.2023 г., тоест след преклузивния двумесечен срок по чл. 358, ал. 1, т. 2 от КТ, което прави исковете по чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 и чл. 225, ал. 1 от КТ - недопустими и неоснователни.

Сочи се, че искът по чл. 225, ал. 1 от КТ се явява акцесорен, спрямо главният иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, тъй като нормативната разпоредба изисква, като задължителна предпоставка за присъждане на исканото обезщетение, уволнението да бъде обявено за незаконно и правото на обезщетение, зависи от несъмненото признаване на този факт. Изтичането на давностния срок по чл. 358, ал. 1, т. 2 от КТ прави невъзможно установяването и признаването по съдебен ред на главният иск за незаконно уволнение, което влече след себе си, като правна последица и отхвърляне на акцесорния иск с правно основание чл. 225, ал. 1 от КТ. Разпоредбата на чл. 358, ал. 1, т. 2 от КТ не прави разлика между вида на исковете, касаещи спор за прекратяване на трудово правоотношение, а именно дали същите са констативни или осъдителни. И трите обективно съединени иска по чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от КТ касаят спор във връзка с прекратяване на трудово правоотношение. И в трите хипотези се твърди незаконосъобразност, като основание за отмяна на уволнението, възстановяване на длъжност и обезщетение за оставане без работа. В този смисъл срокът, касаещ давността, като условие за допустимост и основателност на иска е едни и същи и за трите основания по чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от КТ.

Твърди се, че ищцата не представя никакви доказателства, още по-малко безспорни такива, за това, че е останала без работа от датата на уволнението, до датата на депозиране на исквата молба.

Също така се оспорват твърденията на ищцата за прецизност при изпълнение на трудовите задължения, лоялност към работодателя и незаконосъобразност на уволнението. В тази връзка се сочи, че не е спорно, че между ищцата И. Т. И. и работодателя П.К. „З.П.“ гр. *** е съществувал безсрочен Трудов договор № ***/23.11.2022г. и Допълнително споразумение ***/ 23.11. 2023 г. за изменение на същия.

Не е спорно, че на дата 14.03.2023г. ищцата И. Т. И. е депозира пред работодателя молба за освобождаване от заеманата от нея длъжност: продавач-консултант. Молбата е резолирана от представляващият потребителната кооперация председател, с резолюция:

„След изтичане на предизвестие по чл. 326 от КТ и извършена инвентаризация лицето да бъде освободено“. Ищцата е отработила 30 /тридесет дневно/ предизвестие.

Сочи се, че съгласно длъжностната характеристика на служителя и вътрешните правила за работна заплата в ПК „З.П.“ - гр.***, длъжността продавач-консултант е отчетническа. Работникът заемащ тази длъжност, носи отговорност за констатирана липса на стоки, отговаря за съхраняването и отчитането на паричните приходи в кооперацията. Във връзка с тези вътрешни правила на кооперацията и депозираната молба от ищцата за освобождаване от длъжност, със Заповед № *** е възложена инвентаризация на обекта в, който тя работи: Смесен магазин в с. ***, която да се извърши на дата 12.05.2023г.

Твърди се, че при инвентаризацията на обекта е констатирана парична липса в размер на 6407.28 /шест хиляди четиристотин и седем лева и 0,28/ лева. Тъй като във въпросният обект - смесен магазин в с. ***, община ***, работят две продавачки, липсата се поделва солидарно между тях. Резултата от инвентаризацията е съобщен на двете продавачки в обект. На дата 12.05.2023 г. ищцата И. Т. И. е подписала Акт за установяване на резултата от инвентаризация на стоково материални ценности - стока и амбалаж. На ред: Обяснение на материално отговорно лице за резултата, същата собственоръчно е записала: „Съгласна съм с описаната стока и амбалаж. Липсата ще върна в каса на кооперацията“.

Твърди се, че до дата на освобождаване на ищцата от длъжност въпросната ½ сума от липсата, не е възстановена в касата на потребителната кооперация. Съгласно чл. 13 от Вътрешните правила за работна заплата на ПК „З.П.“: Търговски работници и други материално отговорни лица с констатирани липси над 3 /три/ минимални за страната работни заплати, се освобождават от заеманата длъжност. Констатираната липса в проверяваният обект е в размер многократно по-висок от размера на МРЗ за страната, дори и след разделяне на сумата солидарно между двете продавачки.

Твърди се, че изпълнението на вътрешните правила на кооперацията и липсата на стоково материални ценности са причина за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата с ПК „З.П.“ гр. ***, на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от Кодекса на труда – за което към отговора по исковата молба се представят категорични и безспорни доказателства, за това, че ищцата виновно е допринесла за констатираната липса в проверяваният обект и за точният паричен размер на липсата.

Твърди се, че до ищцата са изпратени две покани за възстановяване на липсващата сума. Покана изх. № 32/17.05.2023г. и покана изх. № 34/29.05.2023г., като до настоящият момент задължението не е погасено. На Ищцата е връчен срещу подпис - Протокол изготвен от В.Н.В. - финансов ревизор при ЦКС гр. ***, с който същата потвърждава, че на 07.08.2023г. и е връчен Акт за начет № ***/2023г., заведен под вх. № 44 от 31.07.2023г. по входящия дневник на кооперацията. Ищцата е запозната с правото си да даде писмени обяснения по акта за начет в срок до 23.08.2023г.

В съдебно заседание ищцата се явява лично и се представлява от адв. Р. М.. Чрез процесуалния си представител поддържа предявените иск, които представя и писмени бележки.

Ответникът редовно призован се представлява от адв. Б. Л., която изразява становище по предявените икове. Моли съдът да остави без уважение, както главния иск на ищцата, така и акцесорния иск свързан с него за присъждане на обезщетение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от **фактическа страна**:

Ответникът ПК „З.П.“ със седалище и адрес на управление в ***, с идентификационен номер BG ***, се представлява и управлява от председателя В.И.Ц.. ПК „З.П.“ е с основен предмет на дейност търговия на дребно. Развива дейността си в гр. *** и в селата ***, ***, ***, *** и *** в собствени търговски обекти.

Видно от Молба от 23.11.2022 г. до Председателя на РПК „З.П.“ гр. ***, ищцата е поискала да бъде назначена на длъжност „продавач консултант в магазин на ответника в с.

***, община ***.

От Трудов договор № *** от 23.11.2022 г. се установява, че И. Т. И. е била назначена на длъжност „продавач консултант“ с месторабота магазин намиращ се в с. ****, за неопределено време, с изпитателен срок от 3 месеца, на осемчасов работен ден, с основно трудово възнаграждение 710.00 лева.

Видно от Длъжностна характеристика за длъжността „продавач - консултант“ при ПК „З.П.“ – ***/л.16/ са визирани преките задължения на същата и отговорностите на длъжността.

Горесцитираните документи са връчена на И. Т. И. срещу неин подпис на 23.11.2022 г.

От подписано Допълнително споразумение ***/ 01.01.2023 г. към цитирания по-горе трудов договор е видно, че между ПК „З.П.“ гр. *** и И. И. е изменен трудовия договор, като е прието, че същия се сключва за неопределено време, с основно трудово възнаграждение от 780.00 лева.

Видно от Заповед № 4 от 12.05.2023 г. за провеждане на инвентаризация, ръководството на потребителната кооперация е разпоредило в срок до 12.05.2023 г. да се извърши инвентаризация на „смесен магазин“ в с. ****, с МОЛ А.А.Н. и И. Т. И.. На същата дата – 12.05.2023 г. е съставен Акт за установяване резултати от инвентаризацията на стоково материалните ценности, намиращи се в магазина, от съдържанието на който документ е видно, че е установена стокова наличност за 15 931.85 лв., вместо 22 339.13 лв., което се формира липса от 6 407.28 лв., с която е нанесена вреда на кооперацията - за която липса работодателят е приел, че А.А.Н. и И. Т. И. носят пълна имуществена отговорност.

На 14.05.2023 г. от страна на работника И. Т. И. била подадена молба да бъде освободена от длъжността продавач консултант, която е регистрирана при работодателя с вх. *** от 14.05.2023 г.

Със Заповед № *** от 15.05.2023 г., на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от Кодекса на труда /КТ/ е прекратено трудовото правоотношение с ищцата И. Т. И., считано от дата 15.05.2023 г. Като причина за прекратяване на трудовия договор в заповедта е посочено: Поради липса на стоково материални ценности при извършване на ревизия на 12.05.2023 г. – тоест на ищцата е било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Заповедта е връчена на работника на 15.05.2023 г.

От представените заверени копия от документи, съставени от ответника по повод уволнението на ищцата, се установява, че от същата не е поисквано да представи писмени обяснения, относно обстоятелството посочени като причина за прекратено на трудовото й правоотношение.

По делото е представен Акт за начет *** от 31.07.2023 г. от извършена тематична финансова ревизия на ПК „З.П.“ гр. ***, област ***, за времето от 25.11.2022 г. до 31.11.2023 г. срещу И. Т. И., съставен от В.Н.В. - финансов ревизор при Ц.К.С., ГД "ФК" гр. ***. В хода на ревизията е констатирано, че през периода 25.11.2022 г. – 12.05.2023 г. А.А.Н. и И. Т. И. са получили по изготвени от тях документи нови стоки за 134 409.46 лв., което отговаря на счетоводните записвания в кооперацията по синтетични сметки 401 „Доставчици“ и 304 „Стоки в търговията“. Отчитаните средства от реализацията на стоките са постъпвали в касата на ПК „З.П.“ по изготвян от тях Отчет за дневни продажби. В случаите когато за нуждите на кооперацията са ползвани стоки под формата на консумативи са изготвяни и осчетоводявани „Искания за отпускане на стоково-материални ценности“, с които партидата на МОЛ е заверявана. За бракуваните и преоценявани стоки са изготвяни своевременно протоколи. Общо разхода за периода е 131 487,44 лв. Заедно с началното салдо текущото към 12.05.2023 г. е 22 339,13 лева. На 12.05.2023 г. е извършена инвентаризация за Освобождаване на МОЛ И. Т. И., при която е установена стокова наличност за 15 931,85 лв. вместо 22 339,13 лв., което формира липса от 6 407,28 лв., с която е нанесена вреда на кооперацията, за която А.А.Н. и И. Т. И. носят пълна имуществена отговорност. И. Т. И. няма направени погасителни вноски, с което задължението към ПК „З.П.“ остава в размер на 3 203,64 лв. Неиздължението по Акта за начет произтича от липса

на стоки в „Смесен магазин“ в с. ***, стопанисван от ПК „З.П.“ при планова инвентаризация на стоквата наличност, за половината от която пълна имуществена отговорност носи И. Т. И. в качеството си на МОЛ, съобразно Раздел III, т. 2 от Длъжностната характеристика.

На основание чл. 63, ал. 2 от Закона за кооперациите /ДВ бр. 41 от 2007 год./, чл. 21, ал. 1, т. 2 и чл. 23, т. I от ЗДФИ / ДВ бр. 33 от 2006 год./ е задължена И. Т. И. да внесе сумата 3 203,64 лв. в касата на ПК „З.П.“, заедно с дължимата законна лихва по чл. 26 от същия закон, изчислена от 12.05.2023 г. до окончателното издължаване на сумата.

До ищцата са отправени две покани за връчване на Акта за начет – с изх. № *** от 31.07.2023 г. и изх. *** от 04.08.2023 г., с които и е даден срок за даване на писмени обяснения.

След получаване на изготвения срещу ищцата акт за начет, същата е дала обяснения входиращи с ***/ 25.08.2023 г. в ГД "ФК" при ЦКС гр. ***. В писмени обяснения с вх. ***/ 25.08.2023 г. /л.111/ ищцата е посочила че лично тя по никакъв начин не е злоупотребила и добросъвестно е изпълнявала задълженията си и не е ощетила кооперацията.

От служебно изготвената на 14.08.2023 г. справка за трудови договори на ищцата И. Т. И. се установява, че след прекратяване на трудовия договор между страните по делото на дата 15.05.2023 г., ищцата не е имала други трудовите отношения.

Ищцата представя трудов договор № ***/ 05.10.2023 г. сключен между нея и ЕТ *** с. ***, от който се установява, че тя има трудови правоотношения с посочения едноличен търговец, считано от 05.10.2023 г. заемайки длъжността „Работник кухня“, който договор е сключен със срок на изпитване 6 месеца.

Разпитана по реда на чл. 176 от ГПК, ищцата сочи, че в магазина намиращ се в с. *** е работила до 15.05.2023 г. с колежката си А.А., като продавач-консултанти. При започване на работа е била предупредена от работодателя да не работи с версия и да не дава на версия. Спазвала е това свое задължение, но колежката ѝ продължавала да си дава на вересия. В касата с парите имало хвърчащи листчета на които пишеше името и сумата с парите, за което е информирала ръководството на кооперацията - за това даване на стоки. Заявява, че не е съгласна с установените липси при ревизията, на която е присъствала. Имали са бързо развалими стоки, но не е съставяла протоколи за „фира“. Съзнава, че носи солидарна отговорност с втория продавач. Било и е известно, че ако се констатира липси ще се връщат солидарно. Подала е молба за напускане, защото парите са и малко, а ревизията са я направили по повод на молбата която подала за напускане. Били я освободили от работа на 13 май. Не отрича за установените липси при ревизията, но заявява, че не носи отговорност за тях.

По делото са разпитани като свидетели: А.Р.Ш., А.А.Н. и П.Х.И., които дадоха сведения относно личността на ищцата, за начина на организация на работното място в магазина на ответника в с. ***, както и за правилата и начинът по който са извършени инвентаризациите в магазина.

Съдът е сезиран с обективно кумулативни съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и 3 от КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ.

Предявеният иск е преобразуващ, тъй като с него ищецът упражнява едно свое преобразуващо право като претендира признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна.

Задължението за установяване законността на уволнението носи ответникът (работодателят) по настоящото дело – ПК „З.П.“ гр. ***. След установяването факта на нарушението на трудовата дисциплина, нарушителя, времето и мястото на извършване на противоправното неизпълнение на трудовите задължения, работодателят е длъжен да субсумира тези обстоятелства под диспозицията на правната норма, регламентирана в чл. 195 КТ, във връзка с чл. 190, 186 и 187 КТ, вследствие на което може да упражни своето преобразуващо право да уволни работника.

При налагане на дисциплинарното наказание работодателят трябва да индивидуализира деянието, както и субекта на нарушението (чл. 189, ал. 1 от КТ). Законосъобразното развитие на производството по налагане на дисциплинарното наказание е предпоставено от спазването на определена процедура, която да обезпечи и правото на защита на уволнения работник (чл. 193, ал. 1 от КТ).

Съгласно разпоредбата на чл. 193, ал. 1 КТ Работодаателят е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша работника или служителя или да приеме писмените му обяснения и да събере и оцени посочените доказателства, а според ал. 2 от същата разпоредба - Когато работодателят предварително не е изслушал работника или служителя или не е приел писмените му обяснения, съдът отменя дисциплинарното наказание, без да разглежда спора по същество.

В настоящия случай ищцата е дисциплинарно уволнена със Заповед № *** от 15.05.2023 г., на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от Кодекса на труда. Работодаателят обаче не е изискал и приел обяснения от работника относно вменените му дисциплинарни нарушения, а е бил длъжен да го изслуша или получи в писмен вид такива от него. Искането за даване на обяснения е въведено с оглед осигуряване възможност за защита на работника, а и с оглед възможността на работодателя да прецени всички обстоятелства, свързани с констатираното дисциплинарно нарушение - констатирани липси на стоки и материални ценности на определена стойност, при извършена инвентаризация на магазина на магазина в с. ***.

Няма данни по делото, обясненията на работника да не са били изслушани или дадени по негова вина.

Изложените съображения налагат категоричния извод, че работодателят не е изпълнил изискването на чл. 193, ал. 1 КТ и само на това основание заповедта за уволнение е незаконосъобразна и следва да се отмени, без да се разглежда спора по същество – чл. 193, ал. 2 КТ.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ.

Предявеният иск е осъдителен, тъй като с него ищецът иска обезвреда на претърпените имуществени вреди под формата на пропуснати ползи от оставането на уволнения служител без работа за времето, през което е останал без работа поради уволнение, считано от 15.05.2023 г. Тежестта на доказване за причинените вреди е възложена на ищеца /ТР № 6 от 15.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 6/ 2013 г., ОСГК/. Той трябва да установи оставянето си без работа, претърпените вреди, техния размер и причинната им връзка с незаконното уволнение.

В настоящия случай, ищцата установи чрез главно и пълно доказване, че след уволнението не е полагала труд по трудово правоотношение до 05.10.2023 г., а след тази дата е била в трудови правоотношения, въз основа на представения трудов договор № *** от 05.10.2023 г. сключен между нея и ЕТ *** с.***.

Според заключението на вещото лице изготвило съдебно-счетоводната експертиза по делото, размерът на полученото от ищцата брутно трудово възнаграждение от ПК „З.П.“ гр. ***, за месеца предхождащ месеца на уволнението – месец април 2023 г. е 818,22 лв. /осемстотин и осемнадесет лв. и 22 ст./. Размерът на дължимото обезщетение за оставане без работа поради уволнение за период от датата на уволнение до 05.10.2023 г. /датата на която ищцата е сключила трудов договор с ЕТ ***/ е 3875,38 лв. /три хиляди осемстотин седемдесет и пет лв. и 38 ст./. Ищцата е работила на по-ниско платена работа в ЕТ *** - на непълно работно време 6 часа с основно трудово възнаграждение 600,00 лв. - съобразно полученото трудово възнаграждение в ПК „З.П.“ гр. Луковит. Размерът на дължимото обезщетение за оставане без работа, определен от разлика в заплатите /при ответника и ЕТ ***/ за периода от дата 05.10.2023 г. до 15.11.2023 г./ е 287,67 лв. /двеста осемдесет и седем лв. и 67 ст./.

Предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ следва да бъде уважен като основателен поради неговата доказаност за причинените вреди в размер на **4 163.05 лева**, от оставането на ищцата без работа поради незаконното уволнение,

считано от момента на уволнението **15.05.2023 г.** От извършената констатация в съдебно заседание на 14.09.2023 г. на оригинала на трудовата книжка на ищцата и приложената по делото Справка трудови договори /л.36,37/, се установява, че след прекратяването на процесното трудово правоотношение ищцата не е полагала труд по трудово правоотношение до 05.10.2023 г. - на която дата е сключен трудов договор между нея и ЕТ *** с. ***.

Причинените на ищцата имуществени вреди под формата на пропуснати ползи са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на работодателя – незаконното уволнение. Паричното обезщетение съдът изчисли по правилата на чл. 225, ал. 1 от КТ, вр. с чл. 228, ал. 1 от КТ.

Съгласно чл. 225, ал. 1 от КТ при незаконно уволнение работникът или служителят има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но за не повече от 6 месеца.

Съгласно чл. 228 от КТ, brutното трудово възнаграждение за определяне на обезщетенията по този раздел е полученото от работника или служителя brutно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение, или последното получено от работника или служителя месечно brutно трудово възнаграждение, доколкото друго не е предвидено. Правно значение в случая има brutното трудово възнаграждение, получено през календарния месец, предхождащ възникването на основанието за заплащането му. Ако работникът или служителят не е отработил изцяло този месец /какъвто е разглежданият случай/, се взема предвид последното получено от него месечно brutно трудово възнаграждение. Месечно brutно трудово възнаграждение представлява това, което работникът е получил за отработени всички работни дни за календарния месец.

Последният пълен отработен месец е месец април 2023 г., за който ищцата е получила brutно трудово възнаграждение в размер на 818.22 лева, при което се установи, чрез заключението по съдебно счетоводната експертиза, че размерът на обезщетението за периода от дата на уволнението 15.05.2023 г. до 05.10.2023 г. възлиза на 3875.38 лева, а размерът на дължимото обезщетение за оставане без работа, определен от разлика в заплатите /при ответника и ЕТ ***/ за периода от дата 05.10.2023 г. до 15.11.2023 г./ е 287,67 лева. Общият размер на дължимото обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ е **4 163.05 лева**.

Следва да се присъди и поисканата законна лихва по чл. 86 от ЗЗД върху присъденото паричното обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ, от предявяването на иска – 17.07.2023 г. до окончателното изплащане на обезщетението.

В полза на ищцата следва да бъдат присъдени направените от същата разноски за адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция досежно уважените иски по чл.344, ал. 1, т. 1 и т. 3 КТ в размер на **800.00 лева**.

Тъй като съдебното производство е безплатно за ищцата, по силата на чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да заплати всички дължащи се такси и разноски, които се присъждат в полза на съда.

Уважените иски по чл. 344, ал. 1, т. 1 и 3 КТ са съответно неопеняем и оценяем, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС - Луковит, в полза на бюджета на съдебната власт, сумите както следва: **30 лева за иска** по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, на основание чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, и сумата от **166.52 лева** за иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ /4 на сто върху цената на иска от 4 163.05 лв./, на основание чл. 1 от Тарифата, както и сума в размер на **150.00 лева** за възнаграждение на вещо лице - **или общо сумата от 346.52 лева**.

Макар че решението, с което е уважен предявения осъдителен иск за заплащане на дължимо обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ да не се ползва със сила на пресъдено нещо, по силата на чл. 242, ал. 1 ГПК то притежава изпълнителна сила, поради което съдът следва

служебно да допусне предварително изпълнение на решението в тази част.

Предвид гореизложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО УВОЛНЕНИЕТО на И. Т. И., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, извършено със Заповед № *** от 15.05.2023 г., на основание чл. 330, ал. 2, т.6 от Кодекса на труда /КТ/, издадена от ръководителя на П.К. „З.П.“, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, като **ГО ОТМЕНЯ** по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ.

ОСЪЖДА П.К. „З.П.“ гр. Луковит, ЕИК ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на И. Т. И. с горепосочената самоличност, по иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ, сумата от **4 163.05** /четири хиляди сто шестдесет и три лева и 5 ст./ лева, представляваща обезщетение за оставянето на И. Т. И. без работа поради уволнението, считано от 15.05.2023 г. до 05.10.2023 г. в размер на 3875.38 лева, и дължимо обезщетение за оставане без работа, определен от разлика в заплатите /при ответника и ЕТ ***/ за периода от дата 05.10.2023 г. до 15.11.2023 г./ в размер на 287,67 лева, както и законна лихва по чл. 86 от ЗЗД върху главницата от 4 163.05 лева, считано от предявяването на исковата молба - 17.07.2023 г. до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК П.К. „З.П.“ гр. *** с ЕИК ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на И. Т. И. с горепосочената самоличност, сумата от 800 /осемстотин/ лева, представляващи разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК П.К. „З.П.“ гр. Луковит с ЕИК ***, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд - Луковит, сумата от **346.52** /триста четиридесет и шест лева и 52 ст./ лева, представляваща дължими държавни такси за исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1 и 3 от КТ и деловодни разноски.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК предварително изпълнение на решението в частта, с която П.К. „З.П.“ гр. Луковит, ЕИК ***, е осъдена да заплати на И. Т. И. с горепосочената самоличност, по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ, сумата от **4 163.05** /четири хиляди сто шестдесет и три лева и 5 ст./ лева, представляваща обезщетение за оставянето на И. Т. И. без работа поради уволнението, както и законна лихва по чл. 86 от ЗЗД върху главницата от 4 163.05 лева, считано от предявяването на исковата молба - 17.07.2023 г. до окончателното ѝ заплащане.

РЕШЕНИЕТО в частта, с която е допуснато предварително изпълнение, имащо характера на определение, може да бъде обжалвано с въззивна частна жалба пред Ловешкия окръжен съд в едноседмичен срок от деня на обявяването – 27.02.2024 г., на основание чл. 315, ал. 2 ГПК, вр. с чл. 274, ал. 1, т. 2 ГПК и чл. 275, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 244 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО в останалата част може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Ловешкия окръжен съд в двуседмичен срок от деня на обявяването - 27.02.2024 г., на основание чл. 315, ал. 2 ГПК, вр. с чл. 258, ал. 1 и 259, ал. 1 ГПК.

На основание чл. 7, ал. 2 от ГПК препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Луковит: _____